

DE CONSTRVCTIONE VERBI

Nominatiuus ante uerbum.

MNE uerbum antecedit nominatiuus agē
tis seu patientis eiusdem numeri , & perso-
næ, ut.

Ego doleo. Tu gaudes.
Illi rident. Nos fallimur.

Appendix.I.

Prima & secunda persona ferme non explicantur, ni
si discretionis aut Emphasis causa , ut
Nos accusauimus. Vos damnaстis.
Tu audes ista loqui?

Discretio
Emphasis.

Appendix.II.

Aliquoties orationis pars nominatiui uice ponitur,
ut, Dolet mihi, quod res non cesserint tibi ex sententia.
Item uerbum infinitum, ut , mentiri non est meum.

Appendix. III.

Cum plures nominatiui ad idem uerbum referun-
tur, adhunc fere modum efferuntur.

Syllepsis

Pater & præceptor accersunt te.

Ego & tu sumus in tuto.

Tu & pater estis in periculo.

Ego ceteriq; cognati periclitamur.

Appendix. IIII.

Quæ per se multitudinem significant, aliquando nu-
a in metro

DE CONSTRUCTIONE VERBI
mero discrepant, ut, Pars abiere.

Exceptio prima.

Actiuæ Excipies impersonalia quæ nullū ante se casum habet.
^{uocis.}

Passiuæ Tedet, piget, poenitet, uiuitur, statut.

^{uocis.} **T**anq; im/
personalia. Item tanq; impersonalia, ut lucescit, diescit, noctescit.
uesperascit, diluxit, pluit, ningit, grandinat.

Quæ exponuntur per uerbum fit, &, est.

Item hæc, fieri potest, ut fallar.

Fieri solet, fere fit. Male sit. Bene sit.

Nam in bene habet, subauditur res.

Exceptio secunda.

Verba infiniti modi pro nominatiuo accusatiuū ha-
bent ut gaudeo patrē recte ualere, id est gaudeo, quod
pater recte ualeat.

Vtrinq; nominatiuus.

Est. Quædam utrinq; nominandi casum asciscunt, ut
Deus est summum bonum.

Videtur. Hic nummus uidetur adulterinus.

Habetur. Aristoteles habetur doctissimus.

Vocatur. Perpusilli uocantur nani. Studes pronus.

Et nomina. **D**ormis supinus. Incedis rectus.
gestus.

Infinitum uarians.

Infinitum quoq; utrinq; nominatiuum habet acce-
dентibus uerbis optandi, ut
Petrus studet uideri diues.

Malim

CVM NOMINATIVO.

Malim esse diues quod haberi.

At quoties accusatiuus antecessit, & sequatur necesse est, ut Malim me diuitem esse, quod haberi.

Quædam uarijs modis efferuntur, ut

Non licet Athenis esse probos.

Et non licet esse probis.

Et tutum quod putauit iam bonus esse sacer.

Lucanus.

Non uacat esse ægrotum. Non uacat esse ægroto.

Non uacat esse ægrotus.

Quanquod postremum hoc rarius est.

FGenitiuus post uerbum.

Sum genitiuum postulat, quoties significat possessor, onem, ut hæc uestis est patris.

Ordo I.

Aut ad aliquid pertinere, ut regum est tuerileges.

Prudentis est multa dissimulare.

Non est nostræ factionis.

Non est mearum uirium.

Non est huius loci atque temporis.

Appendix.

Item hæc duo impersonalia, interest, & refert

Non tam interest regis, quod totius rei publicæ.

Refert omnium, animaduerti in malos.

Exceptio.

Hos tamen ablatiuos postulant. Mea, tua, sua, nostra, uestra.

Minus

CVM NOMINATIVO:

Minus interest mea $\ddot{\sigma}$ tua.

Nostra nihil refert.

Quibus interdum adiunguntur & hi genitiui.

Vnius. Non tua unius refert, sed nostra omnium.

Ipsius.

Solius. Tua ipsius refert. Tua solius interest.

& genitiui.
pticipiorū. Mea refert de uita periclitantis.

Appendix.

Adduntur & hi genitiui. Tanti, quanti, quanticunq;
tantidem. Nam cætera huiusmodi adduntur per ad-
uerbium. Magnitua refert

Minus mea refert, $\ddot{\sigma}$ tua.

Maximopere refert.

Nihil interest. Plurimum refert.

Æstimandi.

Ordo II. Verba æstimandi genitiuis gaudent, ut,

Parui ducitur probitas.

Plurimi fit pecunia.

Tanti eris alij, quanti tibi fueris.

Maximi penditur nobilitas.

Nihili uel pro nihilo penditur.

Nihili uel pro nihilo habentur literæ.

Nauci, flocci, pili, huius non facio.

Affis non facio. Teruncij non facio.

Singulare est illud. Equi boni consulo, id est in bo-
nam accipio partem.

Vendendi.

Vendo.

CVM GENITIVO.

Vendo, Reuendo, addico.

Ordo III.

Distraho, diuendo.

Venundo, ueneo, prosto.

Aestimo, iudico, inscribo.

Liceor, licitor, licere. Loco, conduco.

Emo, coemo, Redimo, Mercor, commercor.

Constat, ualet.

Hæc uerba hos duntaxat genitiuos exigunt:

Tanti, quanti, tantidem, quantius, quantilibet, quanti
cumq; pluris, & minoris.

Si non addantur substantiua.

Nam cætera pretij uocabula uel in ablativo, uel p ad/
uerbium apponuntur, ut

Minoris reuendes q; emeris.

Pluris conducis q; emi poterat.

Quanticunq; locabis, præstiterat uendidisse.

Hodie boues pluris licebant q; homines.

Miror tantas ædes tam paruo inscriptas.

Paulo, Magno, Nimio, Minimo, Plurimo.

Vili, Duplo, Dimidio reuendes.

Asse emi, Tantidem tibi sum traditurus.

Teruncio seu uitiosa nuce non emerim.

Nihilo constat, Perchare locauit equum.

Charius emitur oleum q; uinum.

Charissime constat quod precibus emptum est.

Gratis locat ædes. At magno pascit.

Appendix.

b Quin

DE CONSTRUCTIONE VERBI

Quin & quibuslibet uerbis, precij nomen aut adverbium apponitur ad hanc formam.
Magno pransi sumus, pluris cœnaturi.
Non minoris docet q̄z talento.
Hic magno etiam tacet.
Nimio, Minimo, Paulo uiuitur Londini.
Care babit. Sed carius cacat Bassus.
Nec salutat gratis.

Accusandi.

Ordo III.

Verba accusandi, damnandi, absoluendi, & consimilia genitiuum asciscunt, qui crimen significet, ut
Accersitus est capit. .
Detulit fratrem laſæ maiestatis.
Postulatus est repetundarum, siue de repetundis.
Accusauit male gestæ rei, malæ obitæ legationis.
Egit cum nouerca iniuriarum.
Condemnatus est peculatus. Reum egit paricidij.
Damnauit incestus. Hic furti se alligat.
Criminatus est adulterij, cum plagijs teneretur.
Arguit te mendacijs. Reuicit periurij.
Incusat negligentia. Appellatus est ueneficij.
Insimulas herum auaritia. Sugillas parsimoniam.
Notas libidinis, seu de libidine.
Infamas inscitiam. Traducis luxuriam.
Suspectum habes perfidiæ, siue de perfidia.
Taxas ambitionis. Calumniaris maleficij.

Ad monuit

CVM GENITIVO.

Admonuit me errati. Commonuit te promissi.
Commonefecit te debiti.

Singulare est.

Expostulauit mecum de non missis ad se literis.

Appendix.

Si non fuerit proprium criminis nomen, apponitur
ablatiuus addita fere præpositione.

Vtrum ambitus accusas, an sacrilegij, an utroq; siue de
utroq; De plurimis simul accusaris.

Miseret, & cætera.

Miseret, misereſcit me tui.

Ordo V.

Pigette laboris. Multos uitæ tedet.

Non te pudet uanitatis.

Nostri nosmet pœnitent.

Hæc genitiuum habent cū accusatiuo, nisi dicamus,
Puditum est consiliij.

Misertum est uirginis.

Pertesum est coniugij.

Appendix.

Sed impersonalibus loco genitiui, potest addi uer-
bum infinitum.

Tedet me uitæ. Tedet me uiuere.

Piget militiæ. Piget militare.

Variantia quædam.

Hæc uariam habent constructionem,

Misereor tui uel tibi.

Ordo VI.

b ij Meminit

DE CONSTRUCTIONE VERBI

Meminit tui, uel de te, id est, mentionem fecit.

Memini pro recordor, plerumq; accusatio iungitur.

Obluiscor, Recordor, Reminiscor, Recolo,
tui uel te.

Venit in mentem eius diei, id est, recordor.

Vel. Venit in mentem ille dies.

Potitus est rerum, id est, uicit.

Et potitus est amica, id est, assecutus est.

Eget tui uel te. Indigit auxiliu uel auxilio.

Significantia aliquid fieri in loco.

Ord. VII. Omne uerbū admittit genitiuum proprij nominis si-
gnificantem locum in quo fit actio.

Vixit Romæ. Studuit Oxoniæ.

Natus est Londini.

Pro proprijs usurpantur hæc appellatiua.

Humi, Domi, Militiæ, Belli, Iacet humi,

Domi belliq; simul uiximus.

Domimeæ, nostræ, tuæ, suæ, uestræ, alienæ.

Nec alia admittit adiectiua. Nam domi paternæ non
recte dicitur, sed in domo paterna.

Ruri in datiuo, siue rure in ablatiuo, uerbis ijisdem ad-
iungitur, Ruri educatus est.

Exceptio.

Si tamen fuerint pluralis duntaxat numeri, aut tertii
declinationis, in ablatiuo ponuntur.

Nupsit Athenis. Militauit Carthagine.

Infrequens

CVM DATIVO.

Infrequens est his addere præpositionem.

Cum essem in Mediolano, quæ semper additur nominibus locorum maiorum, & appellatiuis.

Cum essem in Italia. Cum agerem in suburbano.

Datiuus post uerbum.

Quoduis uerbū acquisitiue posatum exigit datiuū, ut Ordo I.

Non omnibus dormio. Huic habeo, non tibi.

Mihi istic nec seritur, nec metitur.

Mihi peccat si quid peccat.

Omnibus sapit, sibi uni non sapit.

Acquisitiua.

Præcipue tamen huius ordinis sunt, quæ commodum

aut incommodum significant.

Do mutuo seu mutuum. Do commodato.

Mutuo, fœnero, largior.

Confero tibi, & consero in te.

Præstare pro dare & pro exhibere, ut præstare fidem,
præstare pacta.

Dono tibi hoc munus, & dono te hoc munere.

Impartiam tibi fortunas meas, & Impartiam te fortunis meis.

Aspersit tibi labem, & aspersit te labe.

Instrauit equo penulam, & instrauit equum penula.

Debet tibi uitam.

Suam eruditionem tibi acceptam fert.

Satisfacio, soluo, resoluo, rescribo, renumo.

b ij Numero

DE CONSTRUCTIONE VERBI

Numero pro soluo, remetior, pendo, rependo.
Refero, repono, pro reddo, respondeo pro satissacio.
Nunq; tuis meritis est responsurus.
Commodo pro prosum. Incommodo pro noceo
Non potest mihi nec commodare, nec incommodare.
Opitulor, prosum, auxiliar, suppedito pro subministro, suggesto.
Sucurro, subuenio, adminiculor, patrocinor.
Suffragor, Adsum, faueo.
Bene uolo. Bene cupio.
Medeor tibi, & medebor tuo dolori.
Medicor te uel tibi.
Conducit, confert tibi, id est, utile est.
Conducit huic rei, siue conductit ad hanc rem.
Consulo tibi. Do consilium.
Consule rebus tuis, id est, prospice.
Consulis me, id est, consilium a me petis. Sibi cauit.
Metuo, timeo, formido tibi, id est sum solicitus pro te
Metuo te, id est, timeo ne mihi noceas. Coniungitur
uterq; casus.
Omnia tibi timeo, quæ solent pusillis accidere.

Imperandi & nunciandi.

Ordo III. Ad hæc quæ imperandi & nunciandi significationē
habent. Iubeo te abire, iubeo tibi ut abeas.
Impero, præcipio.
Præeo, ut Iudicibus præire conatur.

Præscribere

CVM DATIVO

Præscribere leges uictis.
Dicta mihi iusitrandum;
Edico tibi miles, mando, committo;
Delegauit mihi suam uicem. Indixit mihi bellum.
Designa, constitue, præstitue, condicio, præfige mihi
diem ac locum. Tempero tibi & te, id est rego.
Moderatur animo, iræ, & moderatur principem.

Nunciandi.

Dico tibi. Scribo tibi & ad te. Loquor.
Recenso, narro, expono, explano, explico.
Aperio, Indico, Demonstro, Commonstro.
Refero, id est, narro. Retulit ad senatum, id est, pro-
posuit in senatu.

Obsequij & repugnantiae.

Quæ ad obsequium siue repugnantiam pertinent. Ordo IIII,
Morigeror, morem gero.
Obsequor, obsecundo, obseruo. Seruire tempori.
Inseruit suis commodis.
Subseruo, Supparasitor, Ancillor, Assentor, Adulor.
Palpor, Obedio, Milito, Pareo.
Ausculto tibi, id est, obedio.
Ausculto te, id est, audio. Audiens dicto.
Obtempero, Cedo, Concedo.
Consentio tibi siue tecum.
Assentio siue assentior tibi.
Dissentio tibi siue abs te.

Subscribo

DE CONSTRVCTIONE VERBI

Subscribo tuo iudicio, Suffragor, Astipulor.
Accedo tibi, siue tuæ sententiæ, id est, approbo.
Hoc accessit meis malis, siue ad mea mala, id est, addi-
tum est. Accedit huc, Accedit his, & Accedit ad hæc.
Conuenit mihi tecum. Constat hoc nobis, siue
inter nos.

Repugnantiæ

Refragor, obsto, obsisto, obstrepo, resisto, repugno, re-
luctor, reclamo, officio, occurro, obuiam eo, obuiam fa-
ctus est mihi.

Aduersor, dissideo tibi siue tecum.

Contendo tibi siue tecum.

Hoc abs te contendo, id est, uehementer peto.

Certat illi, siue cum illo.

Noli pugnare duobus, græce magis ḥ latine dixit Ca-
tullus, pro cūm duobus.

Relatiua.

Verba quæ relationē & respectū habent ad aliquid.

Quæ huic est coniunx, tibi nurus est.

Platoni corpus est uox, id est, iuxta Platonis sententiā
Aristoteli spongiæ sentiunt.

Relatiua per compositionem.

Huiusmodi ferme sunt composita cum his præpositio-
nibus, Præ, Ad, Con, Sub, Ante, Post, Ob, In, & In-
ter.

Præ.

Ego meis

CVM DATIVO.

Ego meis præluxi maioribus. Præpollet omnibus.
Prænitet, præminet, præstat omnibus, siue omnes.
Præcellit omnibus uel omnes.
Præbabit mihi. Præripuit illi.
Præeo pro uinco, præcedo, præcurro, præuertor, præue
nio, accusatiuum exigunt.

Ad.

Admolitus est illi manum. Admoueo.
Accubuit, assedit mihi. Adiacet Aegypto.
Aduolutus est genibus. Affulsit mihi spes.
Arrisit matri. Acclamabant dicenti.
Appressit pectori codicem.
Adegit gladium pectori. Affigo.
Adhæreo, adhærescit, adlubescit.

Con.

Conuixit nobis. Commigravit huic uiciniæ.
Commori tibi cupio, siue tecum.
Colludo tibi, uel tecum.

Sub.

Subiacent fortunæ. Succedo. Subiçio.
Subest. Subolet patri.

Ante.

Antestat, Antepono, Antefero te omnibus.
Antecedit, anteuerterit, antecellit omnibus uel omnes.
Anteo te, non tibi.

c Post

DE CONSTRUCTIONE VERBI

Post.

Posthabeo, postpono famam pecuniae.

Ob.

Obgannit nobis, occinit, obturbat.

Oppono, obijcio, oppedo, obmurmuro.

In.

Indormis saccis. Inuigilas chartis.

Immoratis, immoreris, insudas studijs.

Insides saxo, Illudo tibi. Insulto.

Inniteris arundini. Nitor quoq; simplex.

Nititur suis uiribus. Imminet capiti, Impendet omnibus periculum. Incessit mihi cupiditas.

Inest illi uel in illo. Incidit mihi lis cum nebulone.

Intermiscet uera falsis. Interferit. Interjicit. Interfuit conuiuio. Interuenit colloquio.

Contingentia.

Cōtingit mihi. Accidit, euenit, usu uenit, obtigit, cessit, successit, obuenit, uertit, cecidit.

Confidendi.

Fido, confido, credo, fidem habeo, fidem facio, fidem do. Polliceor, Spondeo, Nubo.

Item hæc. Liquet, uacat, placet, displicet, dolet, licet.

Succenso, indignor, minor.

Datiui aduerbiales.

Appendix.

Adduntur & hi datiui aduerbiales.

Tempori

CVM ACCVSATIVO.

Tempori surgendum. Vesperi uenit.

Luci occidit hominem.

Verbis aliquoties datiuus festiuitatis, id est iucundita
tis gratia adiungitur.

Suo sibi hunc iugulo gladio.

Gemini datiuui.

Est pro habeo. Est tibi mater. Non est tibi quod agas.

Et intercedit mihi cum illo familiaritas.

Nonnunq; geminos habet datiuos.

Non sit tibi curæ. Item hæc.

An id sibi studio habet?

Hoc tu tibi laudi ducis.

Speras tibi laudi fore, quod mihi uitio uertis?

Dedit mihi uestem pignori, dono, mutuo.

Dedit mihi pecuniam fœnori.

Accusatiuus post uerbum.

Verba transitiva cuiuscunq; generis, exigunt accusa-
tiuum significantem id quod patitur, ut

Ordo L

Saluta patrem. Numeras arenam. Bibis uinum.

Loqueris mendacium. Osculatur uxorem.

Tedet, piget, pudet, poenitet, miseret me tui.

Decet te. Non decet senem. Dedeget uirginem impu-
dentia. Antiqui dicebant, &, Decet tibi.

Duo accusatiui.

Sunt quæ geminum admittunt accusatiuum.

Docuit me literas. Dedocebo te istos mores.

c ij Poposcit

DE CONSTRVCTIONE VERBI

Poposcit me mutuum.

Rogat, orat, flagitat, exorat te ueniam:

Postulo, flagito, peto abs te hāc rem, frequentius, q̄d te
sine præpositione.

Exuo, induo, uestio, calceo, cingo posteriorem, hocest,
accusatiuum rei, s̄epius mutant in ablatiuum.

Exuit se chlamydem siue chlamyde.

Accinxit se gladio.

Accusatiuuus rei & personæ.

Quædam utrumuis admittunt, rei seu personæ, uicit te
& uicit litem.

Excusat se, & excusat ualetudinem.

Accusat te, & accusat tuam negligentiam.

Motus ad locum.

Ordo II. Quæ significant motum ad locum aliquem, accusati
uum postulant nominis proprij citra præpositionem.
Eo Romam.

Rediūt Athenas. Nauigauit Carthaginem.

Item hæc. Confero me domum.

Recipio me rus.

Nam appellatiuis, siue maiorum locorum uocabulis,
fere præpositio additur.

Profectus est in Hispaniam.

Reuersus est in prouinciam. Abiūt in forum.

Spacium temporis.

Ordo, III. Quibuslibet verbis apponitur accusatiuuus significans
spacium

CVM ACCVSATIVO:

spacium temporis.

Potauit totam noctem.

Hic totum desedi diem.

Viginti annos natus est.

Iam saeculum te operimur.

Appendix.

Quanque hic aliquoties in ablatiuum uertitur.

Comoratus est apud nos tribus horis, seu tres horas.

Appendix.

At quoties non spacium, sed species temporis significa
tur, ablatiuus tantum apponitur.

Nocte uigilas. Luce dormis.

Aestate domi desides. Hyeme nauigas.

Superioribus diebus ad te scripsi.

Anno proximo te uisam.

Significatur autem species, cum interrogatio fit
per quando.

Vt, quando uenies? Hora tertia.

Spacium uero, cum fit interrogatio per quod diu.

Vt, quamdiu uigilasti? duas horas.

Spacium loci.

Quibusdam & loci spacium eodem modo apponitur. Ordo III.

Iam mille passus processerant.

Patet in longum quingenta stadia.

Latum culmum. Latum unguem. Latum d^{igitum}.

c iij Pedem

DE CONSTRVCTIONE VERBI

Pedem hinc ne discesseris.

Abest ab urbe sesquimiliarium.

Quanqz hic quoqz nonnunqz uertitur in ablatiuum.

Abest a continent*i* quingentis passuum milibus.

Reciprocus accusatiuus.

- Ordo V. Quodlibet uerbum quantumuis intransitiuum admittit accusatiuū nominis significantis eundē actū, ut
Quam hic uitam uiuitis?
Endymionis somnum dormis;
Huius generis sunt illa. Longum nauigauit iter.
Hunc scio mea solide solum gauisurum gaudia.

Accusatiuus per figuram.

- Item illa, Resipit, sapit aduisionem.
Olet lucernam, hircum. Olet unguenta:
Spirat Italiam. Vox non sonat hominem.
Vineta crepat mera.
Viuunt bacchanalia. Viuit Cynicum.
Et quæ ponuntur aduerbiorū loco. Furit indomitū.
Dulce sonat, Toruum tuetur, id est, indomite,
dulciter, torue.

Ablatiuus post uerbum.

- Ordo I. Quoduis uerbum admittit ablatiuum significantem
qualecunqz instrumentum aut modum actionis.
Exemplum instrumenti.
Petit me saxo. Cæcidit loris. Enecas odio.

Refellis

CVM ABLATIVO.

Refellis argumentis. Vincit sapientia.
Conciliauit humanitate multos.
Concordia res paruae crescunt,
Discordia maximae dilabuntur, id est, per discordiam.
Exemplum modi.
Mira celeritate rem peregit.
Summa eloquentia causam egit.
Hic tamen apponitur aliquoties præpositio, cum.
Summa cum humanitate tractauit hominem.
Nam instrumentis non apponitur. Non enim recte
dicitur,
Scribit cum calamo.

Appendix.

His finitima sunt quæ ad Synecdochen ptinent.
Aegrotat animo magis q̄z corpore.
Discruciatur animo.
Candet dentibus. Rubet capillis, id est, secundum
animum, corpus, capillos.
Poetæ dicunt per accusatiuum. Languet animum,
Rubet faciem. Canet capillos.

Comparatiua.

Quæ uim obtinent comparationis, admittunt ablatiuum significantem mensuram. Ordo II.
Multo præstat cauere q̄z admittere.
Multis, infinitis partibus te uincit. Duplo superat.
Nimio excellit, antecedit.

Motus

DE CONSTRVCTIONE VERBI

Motus a loco.

Ordo III. Quæ significant motum a loco, siue per locum, eadē nomina admittunt in ablatiuo, quæ in genitiuo apponabantur cum significabatur quies in loco.

Discessit Londino.

Rure reuersus est.

Louanio sum facturus iter.

Apponitur semper præpositio per, appellatiuis regi onum nominibus.

Per Italiam eundum est Græciam petenti.

Per forum ibis.

Adduntur & hi ablatiui aduerbiales.

Hac eundum est illac, istac. Qua pro aliqua parte seu uia, ut si qua licebit effugere.

Et relatiue. Qua spectat Aegyptum.

Ablatiuus absolutus.

Ordo IIII. Quibuslibet uerbis additur ablatiuus absolute sum ptus. Me dormiente tu bibis.

Hoc me uiuo non facies.

Hæc fiunt te rege, te consule, te pontifice.

Te impulsore feci.

Lilio præceptore, tantus hic euasit.

Implendi, onerandi.

Ordo V. Verba implendi, onerandi, & his diuersa.

Satio, saturo, expleo te fabulis.

Ingurgitauit se cibo. Obruit se uino.

Oneras

CVM ABLATIVO.

Oneras stomachum cibo.

Leuabo te hoc onere.

Exonerabo te nummis.

Nudauit, exuit, spoliauit me bonis omnibus.

Emunxit senes argento.

Prosequor, afficio.

Item prosequor & afficio.

Afficit me iniuria, damno, honore.

Ordo VI.

Prosequor te odio, amore, beniuolentia.

Pluit lapidibus, lacoste, sanguine, siue lapides, lac,
sanguinem.

Mercor bene seu male.

Bene mereor & male, peius, melius, optime, pessime, Ord. VII.
interueniente præpositione asciscunt auferēdi casum.

Optime de literis meritus es.

De me nihil es meritus, neq; bene, neq; male.

Passiuā.

Passiuis additur ablatiuus agentis, sed accedēte præ, Ordo VIII
positione, a, uel, ab.

Rideris ab omnibus.

Additur aliquando datiuus absq; præpositione.

Amaris omnibus uel ab omnibus.

Accusatiuus patientis uertitur in nominatiuum.

Pater castigat filium. Filius castigatur a patre.

Cæteri casus fere omnes manent in passiuis, qui fue
rant actiuorum.

d Doceris

DE CONSTRUCTIONE

Doceris a me grammaticam.

Accusaberis furti. Haberis ludibrio.

Priuaberis magistratu.

Quæ per se passiua uocantur, construuntur quemadmodum & illa.

Venijt a domino. Vapulabis a præceptore.

Quid fiet ab illo?

Vescor & cætera.

Ordo IX. Vescor carnibus. Hic uictitat lacte.

Vtor homine familiariter. Inuenitur, &, Vtor hanc rem, & abutor operam. Fruor tuo conspectu.

Ettuo fretus auxilio. De potior dictum est.

Fungitur magistratu. Defunctus est uita.

Appendix prima.

Præpositio subaudita facit, ut ablatiuus recte addatur.

Habeo te loco parentis.

Est mihi uice filij, id est, in loco, in uice.

Apparuit illi humana facie.

Discessit magistratu.

Infinita. Appendix. II.

Quibusdam familiariter adduntur uerba infinita.

Solet, debet, cœpit, optat, gaudet laudari.

Amat uideri diues. Studet metui.

Nam figurate ponuntur, ut a nullo pendeant.

Hæcne fieri flagitia: Et uenari pro uenabatur.

Diversi

GERVNDIORVM.

Diuersi casus eidem additi uerbo:

Appendix.III.

Nihil uerat quo minus eidē uerbo diuersi casus apponantur diuersæ rationis.

Dedit mihi ueste hāc pignori, te præsēte, ppria manu.
Nam ueste, additur tanq̄ transitiuo.

Mihi, tanq̄ acquisiſtiuo.

Pignori, ex eorum est forma, quæ resoluuntur per ad-
uel in, præpositionem, id est, in pignus.

Te præsente, ablatiuus est absolutus.

Manu, instrumentalis.

Gerundia:

Gerundia omnia eosdē ferme casus admittunt post
se, quos habent uerba a quibus deducuntur.

Ad descendū literas, ad seruiēdū tibi, ad fruēdū amico:

In di.

Gerundia in di, ante se habent hæc nomina, gratia,
causa, prætextu, occasione, titulo, ocium, facultas, licen-
tia, ars, aut simile nomen substantiuum.

Veni huc causa uisendi te.

Non erat copia conueniendi hominem.

Ars dicendi.

Nonnunq̄ præcedit adiectiuum.

Cupidus uisendi te. Gnarus bellandi.

Certus eundi. Imperitus nauigandi.

Peritus medicandi.

d ij In dum

DE CONSTRVCTIONE.

In dum.

Gerundijs in dum præponit^r præpositio ad, uel in-
ter. Ad colloquendum tecum.

Inter cœnandum, hoc mihi uenit in mentem.

Reperitur & ante damnandum.

Cum significamus necessitatē, sine præpositiōe usur-
pantur, addito substantiuo uerbo.

Vigilandum est ei, qui cupiat uincere.

In do.

Gerundia in do pendent a præpositione in, uel ab,
siue dictione quæ requirit ablatiuum, ut

In consultando locus est eloquentiæ.

In pugnando uiribus est opus.

Reuersus a uenando, siue a uenatu.

Tacendo refellis, id est, tacens refellis.

Scribendo disces scribere. Romanus sedendo uincit.

Gerundiua nomina.

Vertuntur gerundia in nomina adiectiua, ut

Causa uisendi te, & causa uisendi tui.

Ad discendum literas, & ad discendas literas.

Legendo libros doctus euades. Et legendis libris do-
ctus euades.

Supina in tum.

Prima supina sequuntur uerbum, significans motū
ad locum, ut, Abiūt pīscatum, id est, ad pīscandum.

Admittunt post se eosdē casus quos uerba ipsorum.

Absolute

Absolute posita.

Ponuntur & absolute cum uerbo, est:

Pugnatū est. Actū est. Dormitū est. Cessatū est satis.

Supina in tu.

Supina in tu passiuæ significationis ferme sunt.

Adhærent nominibus adiectiuis, ut Turpe dictu.

Miserabile uisu. Difficile creditu.

Prodiue factu, id est, ad faciendum.

Nam in his, Surgit cubitu, redit uenatu, nomina potius censenda sunt, q̄ supina.

De participijs.

Participia sequuntur constructionem uerborum, a quibus deriuantur.

Donaturus tibi uestem. Donaturus te ueste.

Consulens tibi. Fruiturus te.

Diligendus ab omnibus. Quanq̄ in his usitatiōr est datiuus. Diligendus omnibus.

Participia facta nomina.

Cum transeunt in naturam nominum, genitiuum postulant, ut amans uini, fugitans litium.

Cupiens tui. Sitiens auri. peritus belli.

Et sine casu, ut uir potens, eloquens.

Tunc & comparationem accipiunt more nominum in ens, uel in tus desinentia.

Cupientior famæ q̄ auri. Cupientissimus tui.

Nulli desyderatior q̄ mihi. Desyderatissimus patriæ

d iij Participia

DE CONSTRVCTIONE NOMINIS

Participia facta nomina compositione.

Quæ compositione fiunt nomina, genitiū asciscūt;
Indoctus pilæ. Inexpertus belli.
Quanç & horum simplicia simili modo usurpantur.

De nominibus uerbalibus.

Ordo I.

Omnia fere uerbalia genitiuum admittunt, qui uer-
bis erat accusatiuus. Colo agrum.
Cultor, cultrix agri, cultus agri, cultura agri.
Bibo uinum. Bibax uini.
Cupio laudem. Cupidus laudis.
Item quæ sunt affinia his, ut, auarus laudis.
Ignarus omnium. Studiosus tui. Securus amorum.
In bilis.

Ordo II.

Verbalia in bilis accepta passiue, datiuo gaudent, ut
participia in dus. Flebilis, formidabilis omnibus,
id est, flendus, formidandus omnibus,

<u>Genitiuus additus nomini.</u>	
Ordo I.	Nomina substantiua quæ significat posses-
	sorem, mensuram, siue numerum, aut relatio-
	nem ad aliquid, genitiuum exigunt, ut
Arma Achillis.	Mille nummum.
Cyathus uini.	Duo milia peditum.
Modius tritici.	Par calceamentorum.
Vncia auri.	Iugum aquilarum.
Vlna panni.	Tres decades quæstionū
Vxor petri.	Amicus patris.
	Comes

CVM GENITIVO.

Comes Vlyssis.

Princeps patriæ.

Vertitur hic genitiuus aliquoties in datiuū, acceden
te uerbo, est. Hic est tibi pater.

Huic sacer, illi consul.

Attributiua.

Cum significatur aliquid inesse, siue adesse cuiquam, Ordo II.
quod ad laudē, seu uituperiū pertinet trifariā effe rim⁹.

Puer bonæ indolis. Vir maximī nasi.

Puer bona indole. Vir maximo naso.

Puer bonus indole. Vir maximus naso.

Et indolem, poetice. Et nasm, poetice.

Species & genus.

Species subiicitur generi in genitivo, siue in eodem Ordo III.
casu, per appositionem.

Nomen Catonis in te non quadrat.

Crimen læsæ maiestatis.

Cum essemus in terra Italiæ, siue Italia.

In urbe Romæ, siue Roma.

Substantiue posita.

Quædam adiectiua substantiue posita, genituum Ordo III.
admittunt, ut Multum lucri.

Paulum pecuniæ.

Quid habes negocij?

Quantum habebis pecuniæ, tantudem habebis fidei.

Plurimum uini. Minimum aquæ.

Item pronomina quædam.

Hoc

DE CONSTRVCTIONE NOMINIS

Hoc negocij. Id operis. Quid illud mali.

Appositio.

In summa quoties substantiuum , quacunq; ratione refertur ad alterum substantiuum, additur in genitio, nisi addatur appositiue . Nam tum satis est , si concordet in casu, etiam si numero & genere dissideat.
Abstulisti Maronem meas delicias.

De adiectiuis & substantiuis.

Adiectiua nomina, participia, pronomina , concordant cū suis substantiuis, in numero, genere, & casu , ut Ex malis moribus bonæ leges natæ sunt.
Istam fortunam tui mores promeruerunt.

Adiunctio.

Cum plura substantiua, diuersi etiam numeri ac generis, ad unum adiectiuum referuntur , his ferme modis efferti solent.

Gloria non est expetenda, neq; diuitiæ, ut in medio ponas ad quod referuntur partes.

Non est expetenda gloria, neq; diuitiæ, ut præponat.

Gloria & diuitiæ non sunt expetendæ, ut post positum conueniat cum proximo.

Gloria, diuitiæ, genus, non sunt expetenda, ut subau dias, ista, idq; neutro genere.

Relatiua.

Relatiuum Qui, conuenit cum antecedente in numero, & genere . Placuerunt literæ quas ad me dedisti.

Nisi

CVM GENITIVO.

Nisi figurate loquamur. Quas ad me dedisti literas
magnopere placuerunt.

Comparatiua.

Comparatiua & superlatiua genitiuum exigunt, ut
Sum minor fratrum, de duobus.

Ordo V.

Sum minimus fratrum, de pluribus.

Et tū exponunt̄ per inter. Inter fratres, uel ex fratrib⁹.

Nā cōparatiua cū exponunt̄ p̄ q̄, ablatiuū asciscūt.
Præstantior te. Eloquentior omnibus, præter q̄ Cicero,
id est, q̄ Cicero.

Additur & alter ablatiuus significās modū excessus.
Est maior te quatuor annis.

Digito lato te procerior. Multo potior.

Multo & longe apponuntur & superlatiuis.

Multo omniū doctissimus. Longe pessimus omniū.

Distributiua & partitiua.

Item nomina partitiua, aut partitiue posita, uelut
Quisq̄, quisquis, quicūq̄, quidam, quis interrogatiuū,
& quis pro aliquis, aliquis, uterq̄, neuter, uteruis, uter-
cunq̄, nemo, nullus, solus, unus, medius.

Ordo VI.

Quisq̄ huius nationis. Vnumquodq̄ animantium.

Prouocat unum quemlibet uestrum.

Vtrum horum mavis accipe.

Exponuntur per inter, uel ex. Vnus omnium, id est, so-
lus omnium. Medius duorum, id est, inter duos, & Di-
midium animæ.

e Item

DE CONSTRUCTIONE NOMINIS

Item alter, alius, & his æquipollentia pronomina hic
& ille, & aduerbium partim.

Appendix I.

Quanq̄ in his genitiuis significans totum, in aliū
casum s̄epe uertitur.

Quis hominum uidit? Et quis homo uidit?

Neuter Catonum. Et neuter Cato.

Animantū uel animātia, alia sūt uolatilia, alia reptilia.

Appendix II.

Ad hanc formam pertinent. Quotus, Quotusquisq;
ordinem significantia numeralia.

Quotus eras conuiuarum, seu conuiua?

Quintus regum Romanorum, id est inter reges.

Sapientum octauus.

Quanq̄ in hoc postremo, nō tā ordinē significat, q;
numerum simpliciter, ut in illo. Dic quotus esse uelis.

Datiuus post nomen.

Commodi aut incommodi.

Ordo I.

Adiectiua quæ commodum, aut incommodum si-
gnificant, aut relationem ad aliquid, datiuum exigūt,
ut Rem mihi pernolestam, mihi iucundam, tibi perni-
ciosam, mihi salutarem.

Relatiua.

Aptus, accommodus, idoneus, utilis, inutilis bello si-
ue ad bellum.

Natus gloriæ, & ad gloriam. Obnoxius illi.

Amicus

CVM ACCV SATIVO.

Amicus huic & huius.

Similis, dissimilis huic & huius.

Diuersus huic uel ab hoc.

Affinis, cognatus huic uel huius.

Nam cum huiusmodi substantiae capiuntur, geniti
tuo magis gaudent.

Accusatiuus post nomen.

Spaci mensura.

Quæ certum magnitudinis modum significant, accu-
satuum admittunt. Longus, latus, altus, crassus.

Ordo I.

Turris alta trecentos pedes.

Liber crassus tres digitos, siue trium digitorum crassi-
tudine, & ducentorum pedum altitudine.

Circuitionis uis.

Quædam per circumlocutionem accusatiuum admit-
tunt, ut non sum id nescius, id est, non ignoro.

Ordo II.

Cuius generis sunt & illa. Eius rei mihi uenit in men-
tem, id est, recordatus sum.

Et id mihi anus indicium fecit, id est, indicauit.

Et opus est mihi hacre.

Ablatiuus post nomen.

Dignus & indignus ablatiuum asciscunt.

Dignus honore, Dignum est illo. Dicimus tamen,

Dignus ut honoretur. Dignus quem omnes honorent.

Et dignus honorari ab omnibus.

Itē uacuus, onustus. Vacuus curis, Onustus diuitijs.

e ij Pauper

DE CONSTRVCTIONE

Pauper, diues, plenus inanis, etiam genituum admittunt.

Pronominum constructio.

Genitiui primitiuorum.

Mei, tui, sui, nostri, uestri, genitiui primitiuorum ponuntur cum passio significatur. Nam cum actio, ad-
duntur possessiua, Meus, tuus, suus, noster, uester.

Languet desyderio tui, nempe quo tu desyderaris. Fa-
uet desyderio tuo, quo tu desyderas.

Item, pars tua, quæ tibi debetur.

Pars tui, id est, manus aut pes, corpus, **animus**.

Imago tua, quam tu possides.

Imago tui, quæ te repræsentat.

Aliquoties utruncq; coniungitur, ut nostra tui memo-
ria, id est, quam nos de te habemus.

Possessiua pronomina.

Possessiua adiectiua sunt, & non recusant aliquādo
genitium.

Mea ipsius causa. Tua solius unius.

Meos flentis oculos.

Nostrum & uestrum.

Nostrum & uestrum genitiui plurales, gaudent no-
minibus distributiuis, aut partitiuis, ut nemo uestrum,
Vnusquisq; nostrum, id est, ex nobis.

Item comparatiuis & superlatiuis, ut maior uestrum,
Maximus natu nostrum.

Reciproca

ADVERBiorum

Reciproca.

Sui, Sibi, Suus, a, um, non nisi reciproce ponuntur.
hoc est, ut reflectantur ad id, quod præcessit in eadem
orationis parte, aut annexa per copulam.
Ille sibi placet. Petrus odit suos.
Orat, ut suo faueas filio.

Demonstrativa.

Demonstrativa cum substantiue ponuntur, admit-
tunt genitium, ut dictum est. Hoc noctis.
Idem temporis. Illud accessit mali.

Idem cum dativo.

Idem datiuū adiungit, uel ablatiuum interueniente
præpositione.
Idem facit occidenti, id est, quod occidens.
Idem huic, aut idem cum hoc.

Nominatiuus post aduerbiu.

En & ecce demonstrantibus, nominatiuo seu accusati-
uo iunguntur. En quatuor aras. Ecce rem.
En lupus in fabula. En exprobantibus, accusatiuo gau-
det. En animum & mentem.

Genitiuus post aduerbiu.

Superlativa genitiuum exigunt. Pessime omniū.
dixit. Qui omnium optime fecit.

Ordo I.

Aduerbia loci ac temporis.

e iij Adduntur

DE CONSTRVCTIONE

Ordo II. Adduntur aduerbijs loci ac temporis genitiui ferme
hi. Vbi gentium.

Eo impudentiae uentum est. Quo terrarum.

Nusq̄ gentium. Huccine rerum uenimus?

Vbi uis, quouis terrarum.

Eo loci redacta est. Tunc temporis.

Nam minime gentium monadicon est, genituo fe-
stivitatis causa addito.

Pridie, postridie.

Ordo III. Pridie Calendarum siue calendas.

Postridie eius diei. Postridie q̄ uenires.

Postridie q̄ discesseras.

Instar.

Ordo IIII. Instar montis. Instar pecudis.

Item parum, multum, satis, abunde, uini, uice nominū
poni uidentur.

Datiuus post aduerbium.

Quædam datiuum admittunt nominum, unde de-
ducta sunt.

Venit obuiam illi. Nam obuius illi dicitur.

Canit similiter huic. Nam similis huic.

Et sibi inutiliter. Sedet proximi illi.

Propinquius tibi sedet q̄ mihi.

Accusatiuus post aduerbium.

Sunt quæ accusandi casum admittunt præpositio-
nis, unde sunt profecta.

Propius

ADVERBIORVM

Propius urbem, & proxime castra.

Ablatiuus post aduerbium.

Quæ comparantur, constructionem habent compa Ordo I.
ratiorum nominum.

Accessi propius te, id est, q̄ tu. Melius te dicit, id est, q̄
tu. Plus quingentis colaphis, & plus milies.

Procul & cætera.

Proculdubio, & procul ab urbe. Clam patre. Ordo II.
Palam omnibus. Coram omnibus.

Aduerbij constructio.

Hic, illuc, istic, intus, alibi, ubi, ubiq̄, ubicūq̄, ubilibet, Ordo I.
ubiuis, alicui, necubi, sicubi, Ibi, inibi, ibidem, referunt
ad quietem in loco.

Huc, illuc & cætera.

Huc, illuc, istuc, intro, alio, aliquo, nequo, siquo, eo, eo/
dem, quolibet, quo quis, quo cunq̄, foras, horsum, alior-
sum, dextrorsum, sinistrorsum. Ordo II.

Sursum, deorsum & cætera.

Sursum, deorsum, utroq̄, neutro, quoquouersum,
referuntur ad motionem ad locum.

Hinc, illinc & cætera.

Hinc, illinc, istinc, aliunde, alicunde, sicunde, necunde,
Indidem, unde, undelibet, undeuis, undecūq̄, utrinq̄,
referuntur ad motum e loco. Ordo III.

Hac, illac & cætera.

Hac, illac, istac, alia, aliqua, qua, siqua, nequa, referun/
tur ad Ordo III.

DE CONSTRVCTIONE
tur ad motionem per locum.

Variantia.

Hæc uariant, Foris coenat, & foris uenit.
Peregre uiuit, peregre redijt, peregre abiit.
Nuſc̄q; apparet.
Nuſc̄q; discedet.

Quibus modis uerborum, quæq;
congruant aduerbia.

Vbi, postq;

Vbi, postq;, cum aduerbia temporis, interdū indica-
tiuīs, interdum subiunctiuīs uerbis apponuntur, ut cū
aderit, & cum uenerit.

Simul & cætera.

Simul, simulac, simulatq;, magis gaudent subiuncti-
uis. Simul atq; adoleuerit ætas.

Vt.

Vt pro postq;. Indicatiuo gaudet adiungi, ut uentū
est in urbem.

Quemadmodum & cætera.

Quemadmodum, ut, utcunq;, sicut, utruncq; modū
admittunt, ut salutabis, ita resalutaberis, ut fementem
feceris, ita & metes.

Quasi & cætera.

Quasi, ceu, tanq;, perinde, acsi, haud secus acsi, cum
proprium habent uerbum, subiunctiuīs gaudent ap-
poni

ADVERBIORVM

poni. Tanq̄ feceris ipse aliquid.

Quasi non norimus inter nos.

Alias copulant consimiles casus. Noui hominem
tanq̄ te. Arridet mihi quasi amico.

Ne, Non.

Neprohibentis uel imperatiuis uel subiunctiuis ad/
ditur. Ne nega. Ne dixeris.

Non, uerbis imperatiuis non recte apponitur.

Ne, An, Num.

Ne cum est interrogantis indicatiuum amat.

Supereft ne, & uescitur aura.

Similiter & An & Num.

At eadem cum accipiuntur dubitatue, siue indefi/
nite, subiunctiuum postulant. Vise num redierit.
Nihil refert, feceris ne, an persuaseris.

Pene & similia.

Pene, prope, propemodum, tantumnon, modonon,
unico uerbo, seu alia dictione contenta sunt.

Propemodum insaniebat.

Tantumnon insaniebat.

Modonon montes auri pollicebatur.

Aduerbium relatum non ad uerbum.

Aduerbium aliquoties refertur non ad uerbum, sed
aliam orationis partem.

Homo egregie impudens. Ne parum sis leno,

Admodum puella, admodum anus.

f Aliquoties

DE CONSTRVCTIONE

Aliquoties aduerbium adhæret aduerbio.

Non admodum pulchre. Parum laute.

Quanç & similia.

Quanç, tametsi, et si, etiam si, frequentius adiunguntur indicatiuis. Quamvis & licet subiunctiuis, Etiam si cum utrisq; cohærent.

Vt pro quamvis semper subiectuum flagitat.
Serui ut taceant, iumenta loquentur.

Aliquoties ad aliam orationis partem referuntur, non ad uerbum. Complectitur hominem, q;uis male uolentem, etiam si pessime de se meritum.

Nisi, cum similibus.

Ni, nisi, si, siquidem, q; quia, & indicatiuis & subiunctiuis adhæret. Nisi facies. Nisi feceris. Quod bene uales gaudio. Quod redieris in columnis gaudeo. Non quia sic merui. Non quia sit pauper, sed quod sit improbus.

Quando & cætera.

Quando, & quandoquidem, quatinus, indicatiuum exigunt. Et frequenter sequuntur causam, cum reliquæ huius ordinis frequentius præcedant. Quoniam mihi non credis, ipse facito periculum. Ipse periculum facio, quoniam mihi non credis.

Quippe.

Quippe item cum proprium habet uerbum.

Danda

CONIVNCTIONVM

Danda est huic uenia, quippe ægrotat.

Quippe qui. Vt qui.

Si addideris qui, utrumq; admittit modum.

Vt qui plerunq; subiunctiuis adhæret.

Non est huic habēda fides, quippe qui bis iam peiera
uit, siue peierarit. Vt qui peierarit,

Qui.

Qui, cum habet uim causalem, semper adhæret sub-
iunctiuo.

Stultus es qui huic credas, id est, quod uel quia credis.

Vt, Vtpote.

Vt & Vtpote, proprium uerbum nunq; habent.

Odi Petrum, ut in omnes maledicū. Vtpote in om̄es
maledicū.

Tum tum. Cum tum.

Et Tum tum, Cum tum, similes modos copulant.

In uerbis indeclinabilibus similes casus.

Odit tum literas, tum uirtutem.

Amplectitur cum eruditos omnes, tum in primis Mar-
cellum.

Præpositionum constructio.

Præpositio uersa in aduerbium.

Præpositiones quæ citra casum ullum usurpantur in
aduerbiorum naturam transfigunt.

f ij Extra

DE CONSTRVCTIONE

Extra meiete. An mare quod supra memorē, quod
q̄ alluit infra? Prope abest.

Quemadmodum rursus & aduerbia quædam acce-
dente casu, in præpositiones transeunt, ut
Procul, Coram, Clam, Palam.

Casus præpositionum.

Quædam accusatiuum exigunt, ut intra parietes.
Extra uallum. Quædam ablatiuum, ut ab urbe.
Quædam utrūq; sed non eodem sensu.

In.

Varij casus præpositionum earundem.

In, cum significatur actus in loco, desyderat ablatiuū,
In animo est, in foro uersatur.

In pro erga, accusandi casum habet.
Optimo in te animo.
Item in pro contra. In omnes maledicis:
In pro ad. In hoc incumbite. In hoc natus sum.
In mercatum abiit.

Sub.

Sub nocte, id est, in nocte.
Sub noctem, id est, instante nocte.
Sub ea, id est post ea.

Item sub, additum uerbo motus ad locum, accusati-
uum exigit.
Sub umbram properemus.

Sub

PRAEPOSITIONVM.

Sub cum uerbo quietis, ablatiuum requirit.

Sub iudice. Sub umbra.

Super.

Super numerum ingenuorum, id est, ultra numerum.

Super hæc omnia, id est, præter hæc omnia.

Super Priamo, id est, de Priamo.

Super arbore sidunt, id est, in arbore.

Tenus.

Tenus gaudet ablatiuo singulari, genitiuo plurali.

Pube tenus. Crurum tenus.

Sed hæc uidentur ueluti composita, quemadmodū
& illa. Hactenus, Eatenus, Quatenus.

Versus.

Postponitur & uersus suo casui.

Romam uersus iter est.

Vsq;

Vsq;, raro sine altera præpositione reperitur, & signifi-
cat temporis aut loci magnitudinem.

Ad multam usq; noctem. Ab extrema usq; India.

Vsurpat & aduerbialiter, pro semper, siue continēter.

A.

A præponitur dictionibus incipientibus a consonā-
te. A foro. A castris.

Ab.

f ij Ab

DE CONSTRVCTIONE

Ab, incipientibus a uocali. Ab omnibus. Nisi sint li-
quidæ aut I consonans. Ab Ioue. Ab rege.

Abs.

Præpositiones semper compositæ.

Sunt quæ non inueniantur extra compositionem.
Di, Dis, Re, Se, An, Con, Diduco, Dissipo, Refero, Se-
iungo, Ambigo, Conuenio.

Con præpositio.

Con ex quibusdam neutrīs facit transitua.
Commixxit lectum. Consputit hominem.
Concacauit. Compluit. Conuomuit maritum.

De.

Deiçio, id est, ex alto iacio. Deamo, id est, ualde
amo.
Desipit, id est, sapere desijt. Deferbuit atas.
Reclamat, id est, contra clamat.
Repetit, id est, denuo petit.
Retegit, id est, quod tectum est, aperit.

De constructione interiectionum.

O.

O exclamantis, admittit uocatiuum, nominatiuum,
& accusatiuum. O dij immortales.
O uir fortis. O insignem impudentiam. Subaudit
autem frequenter, ut singularem impudentiam.
Heu, proh, & cætera.

Heu pietas. Heu stirpem ingensam.

Proh

INTERIECTIONVM

Proh Iupiter, & proh deum atq; hominum fidem.
Hei mihi. Veh tibi. Ah tibi.

Cedo.

Cedo flagitantis exhiberi, accusatiuum habet.
Cedo manum. Cedo senem.

Amabo, Obscro, & cætera.

Amabo & obsecro blandientis. Sodes & sultis hor-
tantis uerba sunt, & in interiectionis naturā uersa, quē
admodum & Age.

LIBELLI DE OCTO PARTIVM
CONSTRVCTIÖNE
FINIS.

Basileæ pro Ioanne Erasmo Frobenio.

Io. filio. Mense Septembri.

An. M.D.XVII.

